

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

In concursu honoris & fortunarum privati, & boni Reip. n. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

CAPUT Primum. §. I:

3

disspendio propria vita, nisi ad id partione se obstrinxisset. Hac Io. Sanc.

b. Io. Sanc. in sel. d. 43. n. 41.

5. Castropalaus autem cum communi sic contra docet. Certum est, te debere in aequalitate & Reip. necessitate, non solum bona fortunæ, sed etiam vitam expendere pro Reip. conservatione. Sic D. d. Thom. ab omnibus receptus: Quia bonum commune præferendum est speciali, & pars exponenda est ob conservationem totius. Et paulo post: Quod dictum est de Rep. dicendum est de Principe, seu alia persona Reip. necessaria, si vere necessaria est, quia id ipsum est, Reip. providere. Sic Suarez, Valentia &c. Hac Castrop.

In concursu honoris & fortunarum privati, & boni Republicæ.

6. Difficultas est tertia. Cum certum sit, si concurrent bonum notabile Reip. & bonum non notabile meum, illud debere præponi, non vero meum, quia hic maximè valet illud. Totum est præferendum parti, difficultas, inquam, est, si ob bonum aliquod notabile Reip. sit necesse, me, non quidem vitam (de hac enim dictum est numero præcedenti) debere amittere, sed omnes meas fortunas, vel omnem meum honorem, an obligari, hæc amittere, ut illi bono notabili succurram? Bonum notabile, dico; nam quid ob conservationem absolutam totius Civitatis, seu Reip. dicam, num sequenti. Respondeo. Puto, me non obligari; & ius enim conservandi

propriam vitam, & ea, quæ vita sunt maximè necessaria, est adeo naturale, ut me excusat à procurando ejusmodi bono, quamvis notabili Rep.

e Collige ex S. Thom. Cominch. Val. suar. alijsque allatis à Castrop. t. 1. d. f. de charit. p. 9. n. 9. in simili.

7. Sed quid pro bono absoluto, seu conservatione totius Reip.? Respondeo: Vel possumus loqui, quando cum amissione mei honoris illam conservaturus sim: Vel quando cum amissione mearum omnium fortunarum.

Quoad honorem, distinguendum censeo. Si enim modicum dedecus, nec multum excedens sustinendum mihi sit, teneor illud pro publici boni conservatione tolerare; nam id ad minus probat ratio ducta ex bono communis: At si agatur de magna honoris jaætura apud ingenuos, cum pluris ea fiat, quam mors, videtur tunc habere locum doctrina Ioannis Sanchez modo allata; sicut enim, per ipsum, non obligor, vitam, sic nec honorem vita apud me æstimabilior prodigere, sed contendet omnino Castropalaus cum communi, suam doctrinam locum habere, ut modo nu-

8. videbimus.

8. Non dissimili distinctione titerer in casu, quo tua fortuna essent necessaria ad vitam, seu conservationem Reip. Si enim ita depauperandus es, ut vita necessaria tibi essent defutura, dicit Io. Sanchez, te non obligari: quia sic aequivalenter, & moraliter vitam profunderes. Sed obligari, affirmabit cum communi sententia Castropalaus,

A. 2.

nume

Liber Quintus,

4. numero eodem 8. allatus. Quod si non essemus hoc modo depauperandus, obligaberis ob dictam conservationem Reip. ut omnes fatemur, quia tunc id possit bonum commune.

In concurso propriarum fortunarum cum vita privata.

9. Veruna ob conservationem vitæ alicujus privati, quoad expendenda bona temporalia, quid dicendum? Respondeo, esse non absimili distinctione utendum. f. In extrema vita privati necessitate obligaris, aliqua saltem superflua, imo & aliqua convenientia tuo statui expendere, si sic occurrere possis. Vbi enim Charitas vitæ proximi urget, si hic, ubi agitur de bonis tibi non admodum necessariis, non urget?

f. l. Coninc. d. 27. de charit. d. 8. à. num. 134.

10. At ea expendere, quæ sunt tuo statui ita necessaria, ut ijs amissis ab eo notabiliter cadere debeas, ut si ex nobili opificem, ex opifice mendicum te fieri oporteat, non obligaris; Ratio est, quia non teneris, arctius vitam tuam conservare; quam proximi, sed tuam non obligaris sic conservare; non enim teneris v. g. ad sanitatem recuperandam, omnes tuas fortunas expendere, ita ut omnino miser redaris, quia id moraliter morti æquiperatur: ergo nec alienam. Addit Castropalaus, g. utilius Reip. esse, nobilem retinere suum statum, quam privatum pauperem mortem oppere.

g. Castrop. t. 1. tr. 6. d. 2. p. 2. n. 6.

11. Dixi num 9. (aliqua saltem superflua) nam nec obligare possum, divitem magnam summam expendere, V. G. tria aureorum millia, ob vitam privati conservandam, etiam si ijs expensis à suo statu casurus non esset; nec h. pro privato infirmo extraordinaria medicamenta, Medicosque magnis sumptibus advocare; solum enim ordinarijs medijs, non vero extraordianrijs succurrere proximo charitas jubet, esto, etiam id, ut quid perfectius, consulatur.

h. Coninch. ib. n. 345.

Dum ego Syracusis, Urbe toto Orbe clara, humanioribus litteris Iuvenis olim imbuerem, incidit in manus famosi cuiusdam grassatoris filius hominis prædictoris, quem impius latro seominino velle interficere per occulitos nuncios patri minatus est, nisi sex aureorum millibus condicto die misfis, filij mortem redimeret; & ille quidem paterno actus amore redemit; sed in conscientia ad quid obligatus fuisset ejusmodi pater, qui ex similibus ejusdem latronis commissis sceleribus, certò moraliter sciebat, eum minus factis comprobaturum? Si de alio, quam de parente ageretur, ad nihil obligarem, quia ex dictis, neminem obligavimus, magnis sumptibus vitam proximi custodire: nunc verò, cum sermo sit de patre (& quid si ipse Pater in simili vitæ discrimine versaretur, pecuniaque à divite filio exposceretur?) difficilior est resolutio; Et quidem hac uterer distinctione. Si ea summa demi potest ex superfluis, vel solum statui convenientibus, obligarem patrem filiumque; Si debeat de-

mi ex

